

Sygn. akt IV CSK 280/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku D. D.
przy uczestnictwie R. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 listopada 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 28 stycznia 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to tzw. elementy konstrukcyjne tego nadzwyczajnego, wysoce sformalizowanego środka zaskarżenia i dlatego niezachowanie któregośkolwiek z nich skutkuje jego odrzuceniem *a limine*.

Oznaczenia zaskarżonego orzeczenia sądu drugiej instancji następuje przez wskazanie sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, jego sygnatury i daty wydania nazwisk (nazwy) stron (w sprawie rozpoznanej w postępowaniu nieprocesowym wnioskodawców i uczestników) i przedmiotu postępowania. Pomijając, że skarżący wniósł skargę od wyroku, gdy tymczasem Sąd Okręgowy w dniu 28 stycznia 2011 r., wydał postanowienie, w skardze kasacyjnej nie został oznaczony przedmiot sprawy, ani też nazwisko wnioskodawczynie. Imienia i nazwiska D. D. nie wskazano ani w części wstępnej skargi kasacyjnej, ani też w jej uzasadnieniu.

Na marginesie można zauważyć, że w postępowaniu działowym skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Oznaczona w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 223 651, 71 zł może budzić wątpliwości, jeśli zauważyć, że według stanowiska skarżącego dopłata dla wnioskodawczynie powinna wynosić nie zasądzoną kwotę 52 308 zł, lecz 29 645,63 zł. Wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawach działowych jest wartość konkretnego interesu skarżącego, a nie wartość przedmiotu działu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60). Nie przesądzając tej kwestii, ze względu na stwierdzony brak, w sprawie najprawdopodobniej stanowiła ją różnica pomiędzy dopłatą zasądzoną

a oczekiwaną przez uczestnika, oraz wartość pominiętych nakładów uczestnika w kwocie 45 324,74 zł.

Ze wskazanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.